

Ησιοδος, Θεογονία 856—68

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαμάσεν πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἥριπτε γυῖωθεις, στεναχίζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπὸ στυτο τοιοῦτο ἀνάκτος
 οὐρεὸς ἐν θήσσησιν αἰδῶνις παιπαλοέσσης
 πληγέντος· πολλή δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμὴ θεσπέσιη καὶ ἐτήκετο κασσύτερος ὥς
 τεχνῇ ὑπ' αἰζῶν ἐν εὐτρητοῖς χρόανοισι
 θαλφθεις, ἥε σιδήρος, ὅπερ κρατερωτάτος ἐστίν,
 οὐρεὸς ἐν θήσσησιν αἰδῶνις παιπαλοέσσης
 τήκεται ἐν χθονὶ διῇ ὑφ' Ἡφαίστου παλαμῇσιν.
 Ὡς ἀρὰ τήκετο γαῖα σελαιῖ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ῥίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρυν.

Απολλωνίος Ροδίος, Ἀργοναυτικά, Γ 844—86

Ἡ δὲ τῶς γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμίο
 φαρμακόν, ὃ ρα τε φασὶ Προμηθεῖον καλεῖσθαι.
 τῇ εἰ καὶ ἐννυχίοισιν ἀρεσσαμένοιο θύεσσιν
 Κουρῆν μουνογενεῖαν ἐόνδε μᾶς ἱκμαῖνοιο,
 ἣ τ' ἀν' οὐτε ρήκτος εἰς χαλκοῖο τυπῆσιν,
 οὐτε κεν αἰθομένη πυρὶ εἰκαθὶ· ἀλλὰ καὶ ἀλκή
 λωύτερος κείνῃ ἡμᾶρ ὅμως καρτεῖ τε πέλοιο.
 πρῶτοφες τοῦ ἀνέσχε κατασταζάντος ἐράζε
 αἰέτου ὠμῆστω κνήμοις ἐνὶ Καυκάσιαισιν
 αἱματοέντ' ἰχθῶρα Προμηθεὸς μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὑπερθεῖν
 χροῖη Κωρυκίῃ ἱέλον κροκίῃ ἐξεφανθή,
 καυλοῖσιν διδυμοῖσιν ἐπηρόν· ἣ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκεὶ νεοστήτῃ ἐγαλγική ἐπλετο ῥίζα.
 τῆς οἶν τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κοχλῇ ἀμῆσατο φαρμασσεσθαι,
 ἐπτα μὲν ἀεναοῖσι λοεσσαμένη ὕδατεσσιν,
 ἐπτακι δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀγκαλεσασα,
 Βριμῷ νυκτιπόλῳ, χθονίῃν, ἐνεροῖσιν ἀνάσσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοις φαρεῖσσιν.
 μυκηθμῷ δ' ὑπενερθεῖν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα,
 ῥιζῆς τεμνομένης Τίτηνιδος· ἐστὲν δ' αὐτός
 Ἰαπετοῖο παῖς ὁδυνῇ περὶ θυμὸν ἀλῶν.
 τὸ ρ' ἡγ' ἐξάνελουσα θυώδεις κατθετο μίτρη,
 ἥτε οἱ ἀμύροισι περὶ στήθεσσιν ἑερτο.
 ἐκ δὲ θυράζει κίουςα θοῆς ἐπέβησ' ἀπηνῆς·
 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δόαι ἐκατέρθεν ἐδήσαν.
 αὐτὴ δ' ἦν ἐδεκτο καὶ εὐποιήτοιο ἱμασθλὴν
 δεξιτέρῃ, ἐλαυν δὲ δι' ἀστεὸς· αἱ δὲ δὴ ἀλλὰ
 ἀμφίπολοι, πειρινθὸς ἐφαπτομέναι μετοπίσθεν,
 ἰτρώων εὐρείαν κατ' ἀμαξίτον· ἂν δὲ χιτῶνας
 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἀχρὶς αἶρον.

οιη δε λιαροισιν εφ υδασι Παρθενιοιο,
 ης και Αμνισοιο λοεσσαμενη ποταμιοιο
 χρυσειοις Λητωις εφ αρμασιν εστηνρια
 ωκειαις κεμαδεσαι διεξελασσησι κολωνας,
 τηλοθεν αντιωσα πολυκνισου εκατομδης
 τη δ αμα νυμφαι επονται αμορβαδες, αι μεν επ
 αυτης

αγρομεναι πηγης Αμνισιδος, αν δε δη αλλαι
 αλσα και σκοπιας πολυπιδακας· αμφι δε θηρες
 κνυζηθμω σαινουσιν υποτρομεοντες ιουσαν
 ως αιγ εσσευοντο δι αστεος· αμφι δε λαοι
 εικον, αλευαμενοι βασιληιδος ομματα κουρης.

Ψαλμος 55

2 Ελεησον με, ο Θεος, οτι κατεπατησε με ανθρωπος, ολην την ημεραν πολεμων
 εθλιψε με. 3 κατεπατησαν με οι εχθροι μου ολην την ημεραν, οτι πολλοι οι πο-
 λεμουντες με απο υφους. 4 ημερας ου φοβηθησμαι, εγω δε ελπιω επι σε. 5
 εν τη Θεω επαινεσω τους λογους μου, επι τη Θεω ηλπισα, ου φοβηθησμαι τι
 ποιησει μοι σαρκ. 6 ολην την ημεραν τους λογους μου εδδελυσσοντο, κατ εμου
 παντες οι διαλογισμοι αυτων εις κακον. 7 παροικησουσι και κατακρυψουσιν· αυ-
 τοι την πτερναν μου φυλαξουσιν, καθαπερ υπειμεινα τη ψυχη μου. 8 υπερ του μη-
 θενος σωσεις αυτους, εν οργη λαους καταξεις, ο Θεος. 9 την ζωνην μου εξηγγει-
 λα σοι, εθου τα δακρυα μου ενωπιον σου ως και εν τη επαγγελια σου. 10 επι-
 στρεψουσιν οι εχθροι μου εις τα οπισω, εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε· ιδου ε-
 γνων οτι Θεος μου ει συ. 11 επι τη Θεω αινεσω ρημα, επι τη Κυριω αινεσω
 λογον. 12 επι τη Θεω ηλπισα, ου φοβηθησμαι τι ποιησει μοι ανθρωπος. 13
 εν εμοι, ο Θεος ευχαι, ας αποδωσω αινεσεως σου, 14 οτι ερρυσω την ψυχην μου
 εκ θανατου και τους ποδας μου εξ ολισθηματος· ευαρεστησω ενωπιον Κυριου, εν
 φωτι ζωντων.

Ψαλμος 56

2 Ελεησον με, ο Θεος, ελεησον με , οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη
 σκια των πτεριγων σου ελπιω.

Οκτωηχος

Μιαν τρισυποστατον αρχην, τα Σεραφιμ αισιγητως δοξαζουσιν, αναρχον αιδιον, ποι-
 ητην απαντων, ακαταληπτον, ην και πασα γλωσσα, πιστως γεραιρει τοις ρημασιν.

Ανωθεν δεικνυς μοναδικον, θαρχυκαις εν τρισιν υποστασεσι, κρατος Πατερ εφη-
 σας, τη ισουργω Υιω σου και τη Πνευματι· δευτε καταβαντες, αυτων τας γλωσ-
 σας συγχωμεν.

Εκ σου γεννηθεις θεοπρεπως, αρρευστως Πατερ ελαμψε, φως εκ φωτος, Υιος απα-
 ραλλακτος, και Πνευμαθειον φως εκπεπορευται· και μιας Θεοτητος, αιγλην τρι-
 συποστατον, προσκυνουμεν πιστως και δοξαζομεν.